

Resolució 1015/2023, de 2 de novembre

Número d'expedient de la Reclamació: 852/2023

Administració reclamada: Ajuntament de Riba-roja d'Ebre

Informació reclamada: Informació relativa a una activitat ramadera.

Sentit de la resolució: Estimació

Resum: La informació pública reclamada és, sens dubte, d'acord amb l'article 2.b LTAIPBB, informació pública. D'acord amb els articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona hi té dret, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació o l'accés restringit i que s'han d'interpretar de manera proporcional a la seva finalitat i a la presència d'interessos públics i privats que hi concorrin (article 22.1 LTAIPBG). Les activitats ramaderes o les modificacions d'aquestes estan subjectes a un règim de autorització i/o comunicació en funció de l'activitat i tipus d'explotació ramadera. La manca de col·laboració no permet conèixer el tipus d'activitat que afecta a aquesta explotació. Igualment, les llicències d'obres també es classifiquen en funció del tipus d'obra a realitzar. En qualsevol cas, estan subjectes a la corresponent autorització administrativa i per tant, poden ser objecte de l'exercici del dret d'accés a la informació pública, com és el cas. Per tant, no és possible conèixer amb exactitud l'existència de límits. En la TAAD 66 relativa a llicències d'obres menors no hi consten criteris generals d'accés i pel que fa a l'avaluació, s'estableix l'eliminació al cap de deu anys de la concessió de la llicència i conservació de les intervencions realitzades en edificis protegits o catalogats. Pel que fa a les llicències d'obres majors (TAAD 67), s'estableix com a règim general d'accés, l'accés lliure llevat que concorri algun límit que hagi de prevaler. Pel que fa les activitats d'explotació ramadera, no han estat objecte d'avaluació i, d'acord amb el que estableix l'article 9 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol, són de conservació fins que no se'n determini la seva disposició d'acord amb les previsions reglamentàries. Dit això, es declara el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, en la mesura en què aquesta informació existeixi prèviament elaborada i en poder de l'administració.

Paraules clau: Ajuntaments. Persona interessada. Representants. Activitats ramaderes. Llicències d'activitats. Llicències d'obres. Sense límits. Manca de col·laboració. Reclamació contra silenci. Estimació.

Ponent: Mercè Aymerich Boltà

Antecedents

1. L'11 de setembre de 2023 entra a la GAIP la Reclamació 852/2023, presentada per una persona física en qualitat de representant contra l'Ajuntament de Riba-roja d'Ebre, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

En la reclamació s'indica que l'Ajuntament no ha contestat ni lliurat la informació sol·licitada i s'aporta autorització de la persona sol·licitant a la persona reclamant perquè pugui actuar en nom i representació davant d'aquesta Comissió i altres institucions.

2. El 8 de novembre de 2019 la persona sol·licitant va presentar a l'Ajuntament de Riba-roja d'Ebre una petició d'informació, concretament demana, "... se'ns informi de si la granja que existeix a la finca de Riba-Roja d'Ebre situada al polígon XX parcel·la 234 i amb referència cadastral XXXXX disposa dels preceptius permisos per exercir l'activitat així com si va disposar de llicència d'obra, licència ambiental, pòlissa de responsabilitat civil i si compleix amb el preceptiu pla de control de gestió de les dejeccions ramaderes".
3. El 27 de novembre de 2019 la persona sol·licitant presenta novament instància demanant la informació referida en l'antecedent anterior.
4. Es reitera aquesta petició mitjançant instàncies de dates 3 de gener de 2020, 9 de juliol de 2020, 10 de novembre de 2020 i 21 d'abril de 2021.
5. El 26 de setembre de 2023 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informant a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació. La notificació és acceptada el dia 27.
6. En la mateixa data la GAIP comunica la reclamació a l'Ajuntament de Riba-roja d'Ebre i requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
7. El 19 d'octubre de 2023, la GAIP reitera la petició d'informe a l'Ajuntament fins que a la data de la Resolució s'hagi rebut cap tipus de resposta.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i

concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Manca de col·laboració

Els antecedents 6 i 7 posa de manifest que l'Ajuntament no aporta a aquest procediment la documentació que li ha estat sol·licitada per la GAIP, d'acord amb el previst per l'article 33.4

RGAIP. Si bé aquest fet ha de ser qualificat com una manca de col·laboració de l'administració amb l'efectivitat dels procediments previstos legalment per a la garantia del dret d'accés a la informació pública, no pot impedir la resolució de la Reclamació, i que a més, l'article 33.7 RGAIP preveu expressament que "la manca de tramesa de la informació o la no emissió dels informes sol·licitats per la Comissió no impedeix que aquesta continuï la tramitació".

3. Sobre el dret a la informació sol·licitada i límits

En primer lloc, i d'acord amb la LTAIPBG, l'Ajuntament és un subjecte obligat a complir amb les obligacions de tramitar, conforme a la Llei, les sol·licituds d'accés a la informació pública (art. 3.1.a) formulades per les persones interessades. En segon lloc, la informació pública reclamada, -informació relativa als permisos i/o llicències d'activitats i obres d'una explotació ramadera-, és, sens dubte, d'acord amb l'article 2.b LTAIPBB, informació pública, ja que d'acord amb aquest precepte té aquesta consideració "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei". D'acord amb els articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona hi té dret, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació o l'accés restringit i que s'han d'interpretar de manera proporcional a la seva finalitat i a la presència d'interessos públics i privats que hi concorrin (article 22.1 LTAIPBG).

Les activitats ramaderes o les modificacions d'aquestes estan subjectes a un règim de autorització i/o comunicació en funció de l'activitat i tipus d'explotació ramadera. La manca de col·laboració no permet conèixer el tipus d'activitat que afecta a aquesta explotació. Igualment, les llicències d'obres també es classifiquen en funció del tipus d'obra a realitzar. En qualsevol cas, estan subjectes a la corresponent autorització administrativa i per tant, poden ser objecte de l'exercici del dret d'accés a la informació pública, com és el cas.

Cal dir que, d'acord amb la DA 1a LTAIPBG "l'accés a informació pública en matèries que tenen establert un règim especial és regulat per llur normativa específica i, amb caràcter supletori, per aquesta llei".

Així doncs, la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient (incorpora les 2003/4/CE i 2003/35/CE directives) i que té per objecte regular els drets "a) a accedir a la informació ambiental que estigui en poder de les autoritats públiques o en el d'altres subjectes que la tinguin en nom seu; b) a participar en els procediments per a la presa de decisions sobre assumptes que incideixin directament o indirectament en el medi ambient, i l'elaboració o aprovació dels quals correspongui a les administracions públiques; c) a instar la revisió administrativa i judicial dels actes i omissions imputables a qualsevol de les autoritats públiques que suposin vulneracions de la normativa mediambiental" (article 1.1) estableix un règim especial i afecta a la informació pública sol·licitada i reclamada pel que fa a l'explotació

ramadera (llicència ambiental, pòlissa de responsabilitat civil, gestió de les dejeccions ramaderes).

Concretament, l'article 3 desenvolupa els drets a l'accés a la informació i entre aquests, "a) A accedir a la informació ambiental que estigui en poder de les autoritats públiques o en el d'altres subjectes en nom seu, sense que per a això estiguin obligats a declarar un interès determinat, sigui quina sigui la seva nacionalitat, domicili o seu; d) A rebre la informació que sol·licitin en els terminis màxims que estableix l'article 10; e) A rebre la informació ambiental sol·licitada en la forma o format elegits, en els termes que preveu l'article 11; f) A conèixer els motius pels quals no se'ls facilita la informació, totalment o parcialment, i també els motius pels quals no se'ls facilita la informació en la forma o el format sol·licitats".

Recordar també a l'administració reclamada que d'acord amb l'article 5.1.b) i f) de la Llei 27/2006 té l'obligació de "facilitar informació per al seu correcte exercici, així com consell i assessorament en la mesura que sigui possible" i "garantir el principi d'agilitat en la tramitació i resolució de les sol·licituds d'informació ambiental".

Cal també tenir en compte que a la informació pública sol·licitada, els hi és d'aplicació diferents Taula d'Accés i Avaluació Documental (TAAD). La primera, i pel que fa a les llicències d'obres menors (TAD 66, DOGC 2012), no hi consten criteris generals d'accés i pel que fa a l'avaluació, s'estableix l'eliminació al cap de deu anys de la concessió de la llicència i conservació de les intervencions realitzades en edificis protegits o catalogats. Pel que fa a les llicències d'obres majors (TAAD 67, DOGC 8914), s'estableix com a règim general d'accés, l'accés lliure llevat que concorri algun límit que hagi de prevaler perquè ocasionalment poden contenir dades personals que no són de categories especials ni merament identificatives relacionades amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'Administració. També poden contenir dades de matèries limitades o restringides per seguretat pública i per drets de propietat intel·lectual, que en aquest cas ja hem considerat que no afecta donat que no es demana còpia del projecte d'obres. Pel que fa a l'avaluació, és documentació de conservació permanent, a excepció dels plans de seguretat i salut en el treball que es poder eliminar als tres mesos des de la data de tancament de l'expedient o des de la data que es produeix la caducitat de la llicència concedida.

En el cas que s'hagués aplicat l'eliminació per a les llicències d'obres menors, cal deixar-ne constància el Registre de destrucció de documents tal i com disposa l'article 12 del Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents i s'ha de fer públic en el portal de transparència i en la seu electrònica o lloc web tal i com estableix el referit article 9 de publicitat activa i transparència de la Llei 20/2015, de 29 de juliol, de modificació de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i documents (LAD).

Pel que fa les activitats d'explotació ramadera, no han estat objecte d'avaluació i, d'acord amb el que estableix l'article 9 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents

modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol, són de conservació fins que no se'n determini la seva disposició d'acord amb les previsions reglamentàries.

Dit això, és procedent declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, en la mesura en què aquesta informació existeixi prèviament elaborada i en poder de l'administració. És important reiterar, de nou, que atesa la manca de col·laboració de l'Ajuntament, és responsabilitat exclusiva del propi Ajuntament aplicar el règim previst als articles 24 i 25 de LTAIPBG als efectes de complir amb la normativa relativa a la protecció de dades personals, en el moment d'executar d'aquesta resolució. Igualment, és l'Ajuntament qui té la obligació de notificar a tercers afectats per la sol·licitud d'accés a la informació, en cas que n'hi hagués, a fi que puguin exercir les accions que corresponguin.

Per al cas que no disposi de la informació o de les dades sol·licitades, ho haurà de fer constar així, sense que quedi obligada per aquesta resolució a elaborar-les per satisfer la reclamació.

4. *Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) i atribucions de la funció pública de secretaria*

L'article 7 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència. Un concepte molt ampli que requereix dotar-se d'un seguit d'eines i instruments que permetin la millora dels processos, la seva normalització i estandardització, per tal de garantir el compliment de la normativa i la qualitat de la informació i la implementació de solucions que permetin garantir la correcta gestió de la informació pública. L'article 8 afegeix que l'organització, l'avaluació i la conservació dels documents públics i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels titulars respectius.

El capítol X del Reial decret 4/2010, del 8 de gener, pel qual es regula l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat en l'àmbit de l'Administració electrònica estableix que les AAPP han d'adoptar les mesures organitzatives i tècniques per a garantir la recuperació i conservació del document electrònic entre aquestes, la definició d'una política de gestió de documents, la inclusió en els expedient d'un índex electrònic signat per l'òrgan o entitat que garanteixi la integritat de l'expedient electrònic i permeti la seva recuperació, la identificació única i inequívoca de cada document que permeti classificar-lo i recuperar-lo, l'associació de metadades, la classificació d'acord amb un quadre de classificació, el període de conservació segons les convencions de cada comissió avaluadora, l'accés complet i immediat dels documents entre d'altres.

Pel que fa a gestió de la documentació i arxiu dels documents electrònics, la Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix que els documents electrònics s'han de

gestionar i conservar en expedients electrònics d'acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d'arxius i documents; que l'arxiu dels documents i expedients electrònics ha d'assegurar la identitat i la integritat a llarg termini de la informació que contenen; que els documents públics electrònics han de tenir garantides l'autenticitat i la integritat dels continguts, i també la conservació de l'aparença i la funcionalitat originals i, quan escaigui, llur confidencialitat, durant el termini establert per la normativa vigent en matèria d'arxius i documents; que les administracions públiques han d'assegurar la possibilitat de transformar els documents per raons tecnològiques, per a adaptar-ne el format i la sintaxi informàtica a les necessitats de gestió i preservació establertes per la normativa d'arxius i documents; que els sistemes d'informació que utilitzin les administracions públiques incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei han de garantir, sempre que sigui possible, l'autenticitat i la integritat de llurs dades, i també la traçabilitat de les accions que portin a terme; que les dades contingudes en els sistemes d'informació de les administracions públiques es consideren documents públics electrònics, i els són aplicables les disposicions d'aquesta llei relatives a l'arxiu electrònic.

Tanmateix, la LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2) i la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d).

Cal recordar, que l'article 3 del Reial decret 128/2018, de 16 de març, pel qual es regula el règim jurídic dels funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional, que regula la funció pública de secretaria estableix en punt 2 la funció de fe pública, i entre aquestes la direcció superior dels arxius i registres de l'entitat local (I). Així doncs i en conseqüència d'aquest mandat legal i el d'assessorament legal preceptiu (article 2.1.a), ha de ser coneixedora de l'existència d'un sistema de gestió documental, impulsora si no en disposa, vetllar per la documentació amb una sistemàtica de treball mínima sobre la documentació de la qual n'és el custodi i responsable primer de la manca de localització de documentació, de mantenir l'ordre i garantir el retrobament de documentació.

Altrament, l'article 19.2 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català que regula els documents que integren el patrimoni documental de Catalunya inclou, entre altres, "els documents produïts o rebuts, en l'exercici de llurs funcions i com a conseqüència de llur activitat política i administrativa, per la Generalitat, pels ens locals i per les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen" i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents que estableix en l'article 11.4 que "quan l'aplicació d'una taula d'avaluació i accés documental comporti l'eliminació de documents, la persona tècnica que porti a terme aquesta aplicació, abans de procedir a la destrucció, ha de: a) Disposar d'un inventari de la documentació a destruir, b) Obtenir l'autorització de la secretaria general o de la direcció de l'organisme o entitat titular de la documentació, c) Comprovar que cap circumstància administrativa o jurídica hagi alterat el termini de conservació fixat per als documents a eliminar" i ha de disposar del corresponent

Registre de destrucció de documents (article 12) degudament autoritzat per la secretaria general o la direcció de l'organisme o entitat titular dels documents.

Així doncs, atenent a aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada, en el cas que existeixi, ha de formar part de diferents expedients administratius, que han d'estar perfectament classificats de manera que sigui possible la seva recuperació i facilitar-ne, si escau, l'accés. Com a referència i seguint el model de Quadre de classificació per a l'Administració Local del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, aquesta documentació podria estar classificada dins el nivell *Llicències i comunicacions urbanístiques* (codi 0139), i en la sèrie *Llicències urbanístiques* (2436) per a les llicències de construcció i en el nivell *Activitats amb incidència ambiental* (codi 0168), sèrie *Llicències i comunicacions prèvies d'activitats amb incidència ambiental* (2553) per a la llicència de l'activitat d'explotació.

5. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

6. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 2 de novembre, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 852/2023 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 3.
2. Requerir a l'Ajuntament de Riba-roja d'Ebre que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.
3. Requerir a l'Ajuntament de Riba-roja d'Ebre a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 852/2023 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.